

Svetski časopis Hrišćanske adventističke crkve

1. tromesečje 2016.

Adventistički svet

DOSEGNIMO SVET

Smela inicijativa crkve u narednih 5 godina

10 **Konačno
slobodni**

12 **Razagnajmo
tamu**

14 **Služkinja Gospodnja –
zlatne godine**

„Evo ću doći brzo...“

Naša misija je da uzdigamo Isusa Hrista, ujedinjujući sve adventiste u verovanjima, misiji, životu i nadi.

PRIČA SA NASLOVNE STRANE Dosegnimo svet 5

Endrju Mekčesni

Smela inicijativa i nada da će se jevanđelje odneti dalje nego ikada ranije.

OSNOVNA VEROVANJA

Konačno slobodni 10

Džerald A. Klingbeil

Subotni odmor je više od simbola.

POGLED U SVET

Razagnajmo tamu 12

Ted Vilson

Nije potrebno mnogo svetlosti da odagna tamu.

DUH PROROŠTVA

Sluškinja Gospodnja u njenim „zlatnim godinama“ 14

Tim Poarije

Poslednje godine Elen Vajt bile su među najproduktivnijima.

BIBLIJSKA PITANJA

Priroda Sina 16

Angel Manuel Rodriggez

RAD CRKVE

Pogled u svet 3

IZVEŠTAJ IZ SVETA

Pregled novosti 3

Izdavač

Adventistički svet, međunarodni časopis Adventističke crkve. Izdavač je Generalna konferencija, Severna azijsko-pacifička divizija.

Izvršni izdavač i glavni i odgovorni urednik

Bil Not

Pomoćnik urednika

Klod Ričli

Međunarodni menadžer za izdavaštvo

Čun Pjong Duk

Izdavački odbor:

Ted N. Vilson, predsednik; Bendžamin D. Šoun, potpredsednik, Bil Not, sekretar; Lisa Berdšli; Daniel R. Džekson; Robert Lemon; Džefri Mbvana; G. T. Ng; Dejzi Orion; Huan Prestol; Majkl Rajan; Ela Simons; Mark Tomas; Karnik Dukmecijan, pravni savetnik

Koordinacioni odbor Adventističkog sveta:

Li Jirong, predsedavajući; Akeri Suzuki; Kenet Ozborn; Guimo Sung; Čun Pjong Duk; Han Suk Hi

Urednici u Silver Springu, Marilend:

Lael Sizr, Džerald A. Kingbeil (pomoćnici urednika), Sandra Blekmer, Stefan Čavez, Vilona Karimabadi, Mark A. Kelner, Kimberli Lust Maran

Urednici u Seulu, Korea:

Čun Pjong Duk; Čun Jung Kvon; Park Džaj Man

Onlajn urednik

Karlos Medli

Tehnički koordinator

Merl Poire

Urednik u celini

Mark A. Finli

Viši savetnik

E. Edvard Cinke

Finansijski menadžer

Rejčel Dž. Čajld

Pomoćnik za uvodnu reč

Marvin Torp-Baptist

Pomoćnik urednika

Đina Valen

Upravni odbor:

Li Jirong, predsedavajući; Bil Not, sekretar; P. D. Čun; Karnik Dukmecijan; Suk Hi Han; Kenet Ozborn; Huan Prestol; Klod Ričli; Akeri Suzuki

Po službenoj dužnosti:

Robert Lemon, G. T. Ng, Ted N. Vilson

Tehničko uređenje i dizajn Adventističkog sveta:

Džef Dever, Bret Meliti

Tehničko uređenje Adventističkog sveta — Pregleda:

Rusija: Vitali Kacal

Srbija: Gordana Ardeljan

Konsultanti:

Ted N. Vilson, Robert Lemon, G. T. Ng, Giljermo E. Biadi, Armano Miranda, Pardon K. Mvansa, Majkl L. Rajan, Blazius M. Ruguri, Bendžamin D. Šoun, Ela S. Simons, Alberto C. Gullfan, Erton Koler, Li Jirong, Izrael Leito, Džon Ratinaraj, Paul S. Racara, Bari Oliver, Bruno Vortalier, Gilbert Vari, Bertil A. Viklander

Prevodilac:

Tamara Babić

Piscima:

Rado prihvatamo nezatražene članke. Adresa uredništva je Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904-6600, U.S.A. Faks uredništva: (301) 680-6638 I-mejl: worldeditor@gc.adventist.org Veb sajt: www.adventistworld.org

Adventistički svet izlazi mesečno i štampa se istovremeno u Koreji, Brazilu, Indoneziji, Australiji, Nemačkoj, Austriji i Sjedinjenim državama.

Časopis Adventistički svet — Pregled izlazi tromesečno.

2016, № 1

www.adventistworld.org

Onlajn časopis dostupan na 13 jezika

U jednoj tihoj ulici u zapadnom delu Čikaga, Illinois, naučio sam važnu lekciju o svedočenju. Kao mladi pastor, radio sam u jednoj školi u okviru evanđeoskog polja, uključenoj u kampanju za objavljivanje evanđelja u neposrednom okruženju gde su adventisti bili slabo prisutni. Svakog dana posećivao sam domove ljudi koji su prisustvovali evanđeoskim sastancima da bih sa njima obnovio biblijske istine proučene prethodne večeri.

Dan nakon što je evanđelista Mark Finli predstavio biblijsko učenje o stanju mrtvih, sa zebnjom sam se približavao vratima jedne od žena koje su prisustvovala tom predavanju. Bila je to udovica od najmanje 70 godina koja je živela sama u kućici od cigala, bez vidljive mreže poznanika i prijatelja da joj pruže podršku.

Dok sam obnavljao biblijske tekstove koje je pastor Finli izneo, u mislima sam pripremao odgovor na neizbežno pitanje. Budući da je pripadala crkvi koja naučava da oni koji umru idu odmah kod Isusa, očekivao sam da će ljubazno ali odlučno odbaciti gledište koje sam ja zastupao.

Zamislite moju zapanjenost kada je ona, dok sam proučavanje privodio kraju, uzviknula: „O, pa to je odlična vest!“

„Zar ne“, pitao sam obazrivo. „Objasnite mi zašto tako mislite.“

„Vidite“, odgovorila je, „moj muž je umro pre 10 godina, a naša deca su od tada u velikoj zavadi oko podele imanja. U ovom trenutku, jedva da i govore jedni sa drugima. Pretpostavljala sam da je moj muž na nebu i da odozgo posmatra svu tu ogorčenost, ali sada mi je jasno da on ne zna ništa o tome!“

Preplavio me je talas olakšanja i zahvalnosti. Usred sveg tog straha i zabrinutosti naučio sam najmoćniju lekciju o svedočenju: Sveti Duh je već posetio one kojima nas šalje da im govorimo o svojoj veri. Isus je pokušao na ta vrata pre mene.

Dok budete čitali glavnu temu ovog broja pod naslovom: „Dosegnimo svet“, neka vas Gospod podseti da svaki put kad objavljujemo svoju veru, mi u stvari samo obilazimo ona mesta koja je Duh već posetio kako bi otvorio srce, pripremio um i pozvao na novi život sa Isusom.

Bill Knutson

Timovi SZO zajedno sa adventistima U GLOBALNOJ MISIJI BEZ PRESEDANA

Obe strane se nadaju da će se obuzdati smrtnost majki i beba

Džoan Ratsara

Levo: Beba rođena u Malamulo bolnici u Malaviju. Desno: Anet Mvansa Nkovane, levo, stoji sa Polom Ratsarom i Patrišom Džons.

Svetska zdravstvena organizacija (SZO) i Crkva adventista sedmog dana uspostavile su partnerstvo bez predsedana sa ciljem da se smanji stopa smrtnosti majki i novorođenčadi.

Pedeset vodećih međunarodnih stručnjaka za obrazovanje u oblasti zdravstvene nege, sastalo se u Blomfontejnu u Južnoj Africi kako bi otpočeli sa primenom petogodišnjeg projekta za obrazovanje babica u četiri afričke zemlje. Projekat vredan milion američkih dolara, koji finansira OPEK Organizacija za međunarodni razvoj preko SZO, osmišljen je od strane zvaničnika SZO, Generalne konferencije Crkve adventista sedmog dana i škole za bolničare pri Univerzitetu Loma Linda.

„Zahvalni smo na ovom partnerstvu. Stvorićemo nešto od čega će ceo svet imati koristi“, rekla je Anet Mvansa Nkovane, vodeća bolničarka SZO i glavna zagovornica ovog projekta. „Uverena sam da će ovo biti uspešno. Verujem da je sa Bogom sve moguće.“

Ovo je prvi put da SZO, zvanična zdravstvena agencija pri Ujedinjenim nacijama uspostavlja partnerstvo sa jednom verski orijentisanom organizacijom na globalnom nivou, izjavila je Nkovane, bolničarka i babica koja je svoje obrazovanje stekla u Zambiji i čije puno zvanje glasi: „medicinski tehničar za porodiljstvo i negu bolesnika širom sveta“. SZO očekuje da će taj projekat doprineti ostvarenju milenijumskih razvojnih ciljeva Ujedinjenih nacija za smanjenje smrtnosti majki i novorođenčadi.

Seme saradnje posejano je 2009. godine u Ženevi tokom prve globalne zdravstvene konferencije čiji je domaćin bilo odeljenje

Nastavak na sledećoj strani ▶

zdravstvene službe pri Generalnoj konferenciji, upravnom telu Adventističke crkve na svetskom nivou.

Tokom te konferencije, direktor zdravstvene službe Alen Hendisajds i njegov naslednik Piter Lendles uspostavili su usku saradnju sa SZO, koja od tada podstiče crkvu da uspostave saradnju u oblasti projekta za porodiljstvo. Adventističke vođe glasanjem su prihvatile predlog SZO 2010. godine, tokom prolećnog zasedanja globalne crkve u njenom sedištu. Međutim, projekat nije zaživeo sve do ovog trenutka budući da su zvaničnici SZO imali teškoća da obezbede njegovo finansiranje.

Patriša Džons, zamenik direktora za bolničku službu pri zdravstvenom odeljenju Adventističke crkve na svetskom nivou, izrazila je zahvalnost SZO zbog njene istrajnosti. „Hvala vam što niste odustali, i što ste imali poverenja u nas da ćemo, kao verska organizacija, biti dovoljno pouzdani da se prihvatimo jednog takvog projekta“, izjavila je.

SZO sa sedištem u Ženevi prepoznala je nedostatak kvalifikovanih babica na svetskom nivou kao uzrok koji doprinosi smrtnosti majki i novorođenčadi, a u globalnoj mreži bolnica i obrazovnih radnika Crkve sagledala je način da se taj problem prevaziđe.

Novi projekat se usredsređuje na četiri institucije u Africi: Koledž medicinskih nauka u Malamulo bolnici u Malaviju, Koledž za bolničare u Maluti bolnici u Lesotu, Adventistički koledž za bolničare u Kanje bolnici u Bocvani i bolnicu pri Adventističkom univerzitetu Kosendaj u Kamerunu.

Pol Ratsara, predsednik Južnoafričke-indijskookeanske divizije Adventističke crkve, na čijoj teritoriji se nalaze tri pomenute institucije, rekao je da taj projekat predstavlja svetu dužnost koja nam je poverena od Boga. „Život majki biće spasen. Bebe će biti spasene“, izjavio je.

Endrju Mekčesni

Adventistička hrana dostojna jednog kralja

Novi monarh Tonge pohvalio krunidbeni doručak.

Novi vladar Tonge očigledno smatra da je hrana adventističkih hrišćana dostojna jednog kralja.

Hiljade gostiju na krunisanju kralja Tupua VI posluženo je žitaricama od celog zrna i mlekom od soje koje proizvodi prehrambeni gigant u vlasništvu adventista – kompanija „Sanitarium Health & Wellbeing“.

„Prilično smo sigurni da je to prva takva prilika u našoj istoriji“, izjavila je predstavnica za javnost te kompanije.

Povodom proslave održane u Nuku'alofa, glavnom gradu polinezijskog kraljevstva koje obuhvata 177 ostrva smeštenih približno 2.400 kilometara severoistočno od Novog Zelanda, kompanija „Sanitarium“, sa sedištem u Australiji i na Novom Zelandu, brodom je dostavila palete cerealija za doručak i svoje popularno mleko od soje „So Good“.

Studenti i osoblje adventističkog koledža Beulah u Tongi tokom tri dana je posluživalo doručak za nekih 4.000 od 15.000 gostiju pozvanih na jedanaestodnevnu proslavu. Nekoliko organizacija, uključujući i crkvene grupe, vodilo je brigu o obrocima i aktivnostima prilikom te proslave.

Adventistička crkva je ponudila poseban program koji se odvijao na tri lokacije u prestonici,

a otpočinjao je ranom jutarnjom molitvom, nakon čega je sledilo 30 minuta fizičkog vežbanja i zdrav doručak. Sva mesta bila su dupke puna gostiju koji su prisustvovali krunisanju: ministara kabineta, vojnih službenika, poslovnih ljudi i sveštenstva iz različitih denominacija.

Pedesetšestogodišnjem monarhu svidelo se to što je video.

„Kralj, inače posebno zainteresovan za zdravlje, bio je veoma zadovoljan tim programom koji promovise vežbanje i zdrav izbor namirnica, što će ubuduće biti obezbeđeno za narod Tonge“, izveštava južnopacifički časopis *Adventist Record*.

Kralj Tupua VI napušta crkvu nakon svog krunisanja u Nuku'alofa, u Tongi.

Endrju Mekčesni

DOSEGNIMO SVET TO JE NEŠTO LIČNO

Novi strateški plan crkve poziva svakog vernika da svedoči o Isusu

Mala molitvena grupa koju je jedan adventistički par u zapadnoj Keniji osnovao 2011. godine porasla je na 400 ljudi, a tokom nedavne inicijative Crkve pod nazivom „100 dana molitve“ prisustvovala je krštenju 16 pastora iz drugih denominacija.

Preduzetnici Filip Rono i njegova supruga, Kalvin Čepčumba Rono, ubeđeni su da krštenja obavljena 18. juna 2015. godine predstavljaju neposredan rezultat izlivanja Svetog Duha tokom 100 dana molitve, svakodnevnog molitvenog programa koji se održavao od 25. marta do 3. jula 2015, odnosno do

početka zasedanja Generalne konferencije u San Antoniju, Teksas, Sjedinjene Države.

„Sto dana molitve postalo je veliko čudo koje nas je sve zateklo nespremim“, kazao je Filip Rono u telefonskom razgovoru. „Mi smo oduvek imali običaj da pozivamo ljude drugih veroispovesti, ali ovoga puta oni su se odazvali u tako velikom broju da smo i sami bili iznenađeni kako ih je Gospod pokrenuo.“

Žar sa kojim bračni par Rono svedoči o Isusu upravo je ono što se vođe adventističke crkve nadaju da će videti kod svakog od 18,5 miliona članova tokom sledećih pet godina.

Glavni fokus novog strateškog plana Crkve pod nazivom „Dosegnimo svet“, koji će biti primenjan od 2015. do 2020. godine, jeste pronaći način da se svaki adventista uključi u evanđeoski rad.

Strateški plan zasnovan na rezultatima dvogodišnje ankete koja je obuhvatila više od 41.000 sadašnjih i bivših članova crkve, ima cilj da obezbedi viziju i usmerenje u sprovođenju misije Crkve da pripremi ljude za Isusov povratak. Ona podstiče direktore odeljenja Generalne konferencije i vođe svetskih divizija da stvore programe koji će negovati odnos članova crkve prema Bogu i

obezbediti im način na koji mogu da se bave evanđeoskim radom.

Trenutno, aktuelni programi su: „777“ koji podrazumeva da se vernici mole u 7 sati ujutru i u 7 sati uveče, 7 dana u sedmici, „10 dana molitve“ svakog januara, „100 dana molitve“ i svakodnevno onlajn čitanje Biblije, a dva puta sedmično i odlomaka iz spisa suosnivača Crkve Elen G. Vajt, u okviru bloga „Believe His Prophets“ („Verujte Njegovim prorocima“). Sve te programe nadgleda propovedničko udruženje Generalne konferencije.

Druge crkvene inicijative obuhvataju misiju u velikim gradovima, sveobuhvatnu zdravstvenu službu i program „Probuđenje i reforma“ („Revival and Reformation“).

Predsednik Adventističke crkve Ted Vilson izjavio je da će ti programi biti korišćeni kako bi ohrabрили svakog člana da se uključi u evanđeoski rad. „To je od suštinske važnosti za naše celovito objavljivanje trostruke anđeoske poruke i izlivanje poznog dažda Svetog Duha“, rekao je Vilson. „Svako mora biti uključen u svedočenje o Hristu i širenje te dragocene adventne poruke, unutar konteksta u kome se oseća prijatno i onako kako ga Sveti Duh vodi.“

On dodaje da vođe i članovi crkve treba da rade ruku podruku na misionom planu, primećujući da je Elen Vajt pisala: „Božje delo na ovoj Zemlji ne može da se dovrši sve dok se ljudi i žene koji su deo naše Crkve ne prihvate posla i ne pridruže naporima propovednika i službenika Crkve.“*

Nastojanje da se svaki član uključi – „totalno uključjenje vernika“, kako to Vilson naziva – treba da postane glavna žižna tačka cele Crkve tokom narednih pet godina. Vilson je odeljenje Subotne škole/Lične službe, koje predvodi novoizabrani direktor Dvejn Mekej, postavio neposredno pod svoju nadležnost, da

Molitvene grupe u Eldoretu, u Keniji, narasle su od nekoliko desetina na nekoliko stotina ljudi, dok su se vernici usredsređivali na molitvu i probuđenje.

bi služio u svojstvu savetnika, a sva ostala odeljenja biće uključena u taj integrativni evanđeoski rad.

Kako je kršteno 16 pastora

Molitvena grupa Filipa i Čepčumbo Rono iz Eldoreta u Keniji, pruža delimičan uvid u „totalno uključjenje vernika“, zamisao na koju su crkvene vođe došle hiljadama kilometara daleko, u sedištu Crkve u Merilendu, u Sjedinjenim Državama.

Taj bračni par iz Kenije osnovao je 2011. godine, tokom trajanja programa „Probuđenje i reforma“, malu molitvenu grupu od petoro ljudi. Članovi te grupe molili su se dva do četiri sata svakog ponedeljka, a kada je crkva pokrenula plan „777“ i „10 dana molitve“, ohrabrivali su jedni druge da prihvate te inicijative kao svoju svakodnevnu praksu.

Posećenost se u velikoj meri povećala kada je ovaj par stavio još jači naglasak na molitvu i organizovao drugu grupu u jednoj većoj zgradi u vlasništvu adventista iz Eldoreta, u februaru 2014. godine. Ta druga molitvena grupa je tokom 2014. godine narasla od 50 na 150 članova, a zatim i na mnoštvo od 200 ljudi koji su prisustvovali programu „10 dana molitve“ početkom januara 2015. godine. Krajem marta, kada je otpočeo program „100 dana molitve“, grupa se proširila na 300 ljudi, a u maju ih je bilo više od 400.

Tokom četiri godine, Čepčumba Rono i njen suprug Filip koristili su inicijativu koja je bila deo crkvenog programa „Probuđenje i reforma“, kako bi predvodili društvene sastanke usmerene na proučavanje Biblije.

U početku, dogovor je bio da se ta nova grupa okuplja dva puta mesečno u okviru programa „Probuđenje i reforma“.

„Onda smo uvideli da to nije dovoljno i počeli smo da se okupljamo tri dana u mesecu, obično četvrtkom, petkom i subotom“, kaže Filip Rono. „Subotom su se ljudi molili popodne, zatim bi otišli na nekoliko sati kući, a onda bi se vraćali u 7 časova na celonoćnu molitvu.“

Polaznici su programe „10 dana molitve“ i „100 dana molitve“ pratili kod svojih kuća.

U maju, tokom stodnevne inicijative, dvoje članova te grupe po-

„Vizija podstiče direktore odeljenja Generalne konferencije i vođe svetskih divizija da stvore programe koji će **negovati** odnos članova crkve prema Bogu i obezbediti im način na koji mogu da se bave evanđeoskim radom.“

Molitveni sastanci koji su trajali po čitavu noć, pod vođstvom Filipa Ronoa i drugih, doveli su do krštenja 16 pastora iz različitih denominacija, koji su tražili da budu kršteni kao vernici Adventističke crkve.

zvalo je 12 pastora iz drugih denominacija da prisustvuju celonoćnim molitvenim sesijama.

„Oni su bili veoma impresionirani prijemom i iznetim poukama, i poželeli da saznaju nešto više o adventistima sedmog dana“, rekao je Rono.

Odmah je organizovan trodnevni seminar u Eldoretu na koji je pozvano 50 pastora. Na kraju seminara nekoliko njih je zatražilo da se trodnevni sastanci održe i u gradovima iz kojih su došli kako bi članovi njihovih crkava mogli da im prisustvuju. Nakon tih sastanaka šesnaestorica pastora zatražili su da budu kršteni.

U avgustu su dve od crkava čiji su pastori postali adventisti odlučile da preimenuju svoju crkvu u adventističku. Jedan član molitvene grupe donirao je 12.400 američkih dolara kako bi se kupila imanja, a lokalna adventistička oblast preuzela je na sebe da doplati razliku.

Zakazana je serija jesenjih sastanaka da bi se dosegle bivše crkve krštenih pastora. Osim toga, još jedna grupa pastora iz obližnjeg regiona zatražila je privatne seminare da bi učili o adventizmu.

Rono tvrdi da je probuđenje u zapadnoj Keniji rezultat molitve. „Molitvu treba da shvatimo veoma, veoma ozbiljno, naročito u ovom periodu probuđenja i reforme“, kaže

on. „Sastanci koji se održavaju svake sedmice vrlo su značajni. Mi smo bili svedoci mnogih čuda.“

Rono i njegova supruga sada osnivaju „centar uticaja“ – wellness centar sa sobama za tretmane, bibliotekom, kapelom za dnevne molitve koje se održavaju u 13 časova i restoran u centru Eldoreta, čime se priključuju još jednom crkvenom programu na nivou celog sveta, a to je „Misija u gradovima“. Ovaj bračni par je ovog leta posetio nekoliko wellness centara u Sjedinjenim Državama radi prikupljanja ideja i saveta.

Šta rade divizije

Blasius Ruguri, predsednik Istočno-centralne afričke divizije Adventističke crkve, u čijem sastavu se Kenija nalazi, izjavio je da molitva igra ključnu ulogu u ispunjenju ciljeva Crkve u okviru kampanje „Dosegnimo svet“.

On je rekao da će se u njegovoj diviziji „negovati molitveni život svih članova u svakoj crkvi kako bi plamen nastavio da gori u svakom srcu“.

Ruguri je izjavio i da je njegova divizija ustanovila da je dečiji evangelizam izuzetno uspešan u dosezanju ljudi, i da ljudi spremnije odgovaraju kada su žene uključene u misionerske inicijative.

Vođe crkve na svetskom nivou ohrabruju svaki region svetske Crkve, zapravo, svakog člana, da pronađu metode koji im najviše odgovaraju.

Južnoamerička divizija je utvrdila da su program „Oživljeni Njegovom Rečju /Revived by His Word/“ i njegov nastavak „Verujte prorocima Njegovim /Believe His Prophets/“, izvšili snažan uticaj na njene članove.

„Mi podstičemo svoje ljude da prvi sat svakog dana provedu u prisustvu Gospoda tako što će učestvovati u programima #RBHW (Revived by His Word) i #BHP (Believe His Prophets), proučavati subotnoškolsku pouku i moliti se“, izjavio je predsednik te divizije Erton Kehler.

Grupe za podršku u Indoneziji koriste kontekstualizovane izvore tokom svojih sedmičnih okupljanja.

#RBHW i #BHP su haštegovi društvenih medija za planiranje svakodnevnog proučavanja Biblije, a adventisti korisnici tvitera u Južnoameričkoj diviziji su među najaktivnijima u svetu, kada je reč o njihovoj upotrebi.

Pol Ratsara, predsednik Južnoafričke-indijskookoceanske divizije kazao je da u njegovom regionu najveći izazov predstavlja dostupnost mogućnosti. „Moj san je da za sve naše članove bude nabavljeno dovoljno Biblija i knjiga Duha proroštva“, rekao je Ratsara. „Moramo se pobrinuti da svaki član intenzivira svoj plan čitanja.“

On je izjavio da veoma ceni program „Oživljeni Njegovom Rečju“, a sada i „Verujte prorocima Njegovim“, i da namerava energično da promoviše taj plan čitanja. „Kako se dostupnost smartfona i interneta povećava, sve veći broj članova crkve imaće pristup ogromnom blagoslovu tog svakodnevnog čitanja“, rekao je on.

Dostupnost Biblije i Duha proroštva predstavlja izazov i u Južno-

pacifičkoj diviziji čiji predsednik namerava da stavi snažan naglasak na učenje. „Biblija u štampanom obliku na engleskom i francuskom, dva glavna jezika, i na svim jezicima pacifičkih ostrva dostupna je većini ljudi u Južnopacifičkoj diviziji“, rekao je predsednik Glen Taunend. „Međutim, ne znaju svi da čitaju, posebno među adventistima.“

Prema njegovim rečima, tri entiteta – program „Pisano je Okeanija /It is Written Oceania/“, Unija Papua Nove Gvineje i Misija na Solomon-skim ostrvima – rade na tome da Bibliju i neke knjige Elen Vajt prebace u audio oblik koji se može slušati preko „godpoda“, elektronskog uređaja koji radi na solarni pogon.

„Osim toga, vođe će poučavati i primerom pokazivati kako se možemo moliti na kreativan, biblijski način, a televizija Hope Channel /Kanal nade/ praviće programe o duhovnim navikama koje ljude povezuju sa njihovim Bogom“, rekao je Taunend. „Plan čitanja Biblije sigurno će se ohrabrivati. Učeništvo

se ne dešava bez bliske povezanosti sa Isusom preko duhovnih navika.“

U Južnoazijskoj-pacifičkoj diviziji, predsednik Leonardo R. Asoj suočava se sa značajnim izazovom zbog ogromnog broja nedosegnutih grupa kao i miliona sledbenika tri velike svetske religije: budizma, hinduizma i islama. On je potvrdio da će divizija nastaviti da koristi inicijative kao što je „Misija u gradovima“ i „Jedna godina u misiji“ kako bi dosegli te društvene grupe, ali je neophodno staviti snažan naglasak na negu i zadržavanje ljudi.

„Novim članovima, a naročito onima koji dolaze iz nehrišćanskih religija, potrebno je mentorstvo, osećaj pripadnosti, podučavanje u oblasti ličnog evanđeoskog rada i učenitva kako bi mogli da postanu radosni, aktivni hrišćani koji svedoče o Isusu ličnim životom i primerom“, rekao je.

Asoj je ispoljio naročito oduševljenje za nove lokalne programe pod nazivom „Integrativni evangelizam kao životni stil“, koji je razvio njegov prethodnik, Alberto Gulfan Junior, i koji će omogućiti da se ostvare ciljevi postavljeni u okviru strategije „Dosegnimo svet“.

„Taj program koristi Hristov metod evangelizma i podstiče članove na lično probuđenje i reformu“, kaže on.

Prema tom programu, vernici se obavezuju na dva meseca molitve, usredsređeno proučavanje Biblije i pripremu. Po isteku tog vremena, oni treba da pozovu članove svoje porodice, prijatelje i susede da im se jednom sedmično pridruže u grupama za podršku u njihovom domu ili na nekom drugom nefor-

malnom mestu okupljanja. U centru pažnje je izgradnja odnosa. Tokom tih sedmičnih okupljanja, oni razgovaraju o temama od opšteg interesa, kao što su zdravlje, porodica, sreća i društveno angažovanje, pri čemu nude perspektivu zasnovanu na veri. Osim toga, oni kao grupa biraju projekte za poboljšanje svoje životne sredine i rade na njima.

Premda porodica predstavlja polaznu tačku, u smislu da jedna porodica poziva drugu da se pridruže grupi, grupe se isto tako sastoje i od pojedinaca koji imaju neke zajedničke potrebe ili interesovanja, kao što su mladi profesionalci, samohrani roditelji, stariji ljudi.

„Težište nije na evangelizmu kao na nekom pojedinačnom događaju. Umesto toga, program integrativnog evangelizma kao stila života podrazumeva evangelizam kao proces koji se ostvaruje kroz dugoročne lične kontakte i brigu o pojedincima“, kaže Asoj. „Za to će biti potrebno vreme, ali mi nestrpljivo očekujemo da vidimo kako će nas Gospod voditi.“

*Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 9, p. 117.

Pročitajte strateški plan „Reach the World“ („Dosegnimo svet“) koji se može naći na veb adresi: www.adventistarchives.org/reach-the-world.pdf.

Istraživanju sprovedenom u periodu 2011-2013. godine koje se nalazi u osnovi tog strateškog plana može se pristupiti na adresi: documents.adventistarchives.org/Statistics/Other/ACRep2013.pdf.

Pročitajte sinopsis te strategije koji je pripremio časopis Adventistički pregled (*Adventist Review*) www.adventistreview.org/church-news/story2921-what-you-need-to-know-about-the-adventist-churchs-new-strategy.

Endru Mekčesni
je novi urednik
Adventističkog sveta.

CILJEVI PROJEKTA „DOSEGNIMO SVET“:

dvadeset jedan cilj podeljen u tri kategorije

POSEGNUTI UVIS KA BOGU

1. Uključiti članove Adventističke crkve u svakodnevno proučavanje Biblije.
2. Angažovati sve vernike za proučavanje doktrine, neophodno za duhovno sazrevanje.
3. Upoznati sve vernike sa savetima i proročkom službom Elen Vajt.
4. Uvećati primenu autentičnih biblijskih duhovnih običaja od strane članova crkve.
5. Među pastorima, učiteljima, članovima i studentima u denominacijskim institucijama negovati veće poštovanje za istorijsko-gramatički metod i istoricistički pristup tumačenju prilikom proučavanja Pisma, uključujući razumevanje proročanstava.
6. Ohrabriti članove crkve da usvoje regularne obrasce bogoslužnja.

POSEGNUTI UNUTRA SA BOGOM

7. Povećati jedinstvo i zajedništvo među članovima crkve.
8. Ohrabriti vernike da žive životom učenishva i uključiti ih u službu.
9. Povećati učešće mladih ljudi u životu crkve.
10. Podržati administrativnu ulogu pastora u organizacijskom vođstvu.
11. Poboljšati lidersku praksu da bi se povećao kredibilitet crkvene organizacije i poverenje u nju, njene poduhvate i misioniske inicijative.

POSEGNUTI IZVAN SA BOGOM

12. Povećati adventističku prisutnost i delovanje u okviru prozora 10/40.
13. Povećati adventističku prisutnost i delovanje u velikim urbanim oblastima širom sveta.
14. Osnivanju novih grupa vernika dati prioritet u svim delovima sveta.
15. Suštinski preorijentisati naše shvatanje i metode misioniranja.
16. Uključiti sve članove crkve, pastore i vođe u puno partnerstvo.
17. Povećati uključenost mladih u misiji crkve.
18. Ohrabriti lokalne crkve da preuzmu inicijativu u objavljivanju tri anđeoske poruke i ostvarenju misije Adventističke crkve.
19. Podići profil misije među nehrišćanskim religijama i verskim sistemima.
20. Ojačati misioniske resurse Crkve na globalnom nivou.
21. Optimizovati komunikacijske planove i metodologije kako bi se osnažio rad i svedočenje crkve.

Džerald A. Klingbeil

BROJ 20

Konačno

slobodni

Spaseni smo da bismo slavili oslobođenje

O tiskuju se u malim brodovima koji nose stotine ljudi zbijenih u prostoru predviđenom za samo nekoliko desetina. Deca, žene, muškarci, starci i starice – svi pokušavaju da stignu u neku bolju zemlju. Svoje putovanje započinju u Iraku, Siriji, Južnom Sudanu, Somaliji, Kongu, na bilo kom mestu gde su sukobi, glad ili progonstvo deo svakodnevnog života. Nalaze se na putu ka Evropi, a vodi ih nada u bolju budućnost, ili jednostavno nagon za preživljavanjem. Oni rizikuju sve u potrazi za mirom i slobodom.

Njihova nevolja podseća na opštu ljudsku borbu za taj nedostižni mir, osećaj pripadnosti, svest da smo konačno bezbedni i slobodni. Kada posmatramo te brodove koji se bore sa morem uprkos slabim izgledima, to nas podseća na naše sopstveno putovanje u potrazi za boljim mestom za život i istinskim mirom.

Stvoreni za slobodu

To je trenutak kada Subota postaje deo priče.

Subota je sedmični podsetnik na Božji najveći dar čovečanstvu. U stvari, to je dar svemu stvorenom. Poslednji dan sedmice poziva nas da se prisetime dva ključna događaja u ljudskoj istoriji. Prvo, spoznajemo da život ima početak. Pismo nam kaže da je Bog stvorio ovaj svet svojom rečju – i bi tako (1. Mojsijeva 1). Bog je odvojio šest dana da bi osmislio i pozvao u postojanje najdivnija stvorenja i životnu sredinu od koje zastaje dah. Sve stvoreno govori o Bogu koji voli žive boje, neverovatne oblike i život sam po sebi. Zapovest „Sjećaj se

dana od odmora“ (2. Mojsijeva 20,8) povezuje naš um i srce sa trenutkom kada je sve to nastalo. Nije to bila neka nova teologija, niti nova svetlost koju je Mojsije trebalo da utka u temeljni izraz Božjeg karaktera koji mi nazivamo Deset zapovesti. Bio je to podsetnik na savršeno stvaranje, savršene odnose i našu sposobnost da biramo.

Nažalost, naši praroditelji su odlučili da ne veruju Stvoritelju sa kojim su se susretali svakog sedmog dana u sedmici. Zato je potrebno da pamtimo: „Šest dana radi, i svršuj sve poslove svoje. A sedmi je dan odmor Gospodu Bogu tvojemu... Jer je za šest dana stvorio Gospod nebo i Zemlju, more i što je god u njima; a u sedmi dan počinu; zato je blagoslovio Gospod dan od odmora i posvetio ga“ (stihovi 9-11). Mi počivamo zato što je On počinuo. Mi počivamo zato što se divimo Njegovoj svetosti i Njegovim blagoslovima. Mi počivamo zato što smo pronašli odmor koji obnavlja i uzdamo se u Njega da će nas isceliti. Mi počivamo zato što pamtimo.

Međutim, dat nam je još jedan dobar razlog za subotno počivanje. Nakon 40 godina u pustinji, Izrael je konačno bio spreman da uđe u Obećanu zemlju. Nova generacija je stajala na pragu jednog potpuno novog životnog iskustva. Umesto da žive u šatorima, oni će graditi trajna prebivališta. Bilo im je potrebno da ponovo čuju jasan izraz Božje volje i karaktera. Tu dolazimo do 5. Knjige Mojsijeve. Bilo je potrebno da se posvete, pojedinačno i zajedno, Bogu koji je njihove roditelje izveo iz Egipta. Biblijski tekst iz 5. poglavlja 5. Mojsijeve veoma

„Svetkovanje Subote je svesna odluka, a ne neko spontano dešavanje.“

je sličan prvoj objavi Deset zapovesti u podnožju gore Sinaj. Pa ipak, postoji jedna značajna razlika, a ona se nalazi u krucijalnoj zapovesti o Suboti. Umesto „da se sećamo“, biblijski tekst nas ovde poziva da „držimo“ ili „čuvamo“ (12. stih). Svetkovanje Subote je svesna odluka, a ne neko spontano dešavanje.

Najveće iznenađenje, međutim, može se naći u obrazloženju za svetkovanje Subote. „Pamti da si bio rob u zemlji misirskoj, i Gospod Bog tvoj izvede te odande rukom krjepkom i mišicom podignutom. Zato ti je Gospod Bog tvoj zapovjedio da svetkuješ dan od odmora“ (15. stih).

Taj tekst zapravo ono što je implicitno čini eksplisicnim i teži da se obrati novoj generaciji. Stvaranje je temelj Subote, ali oslobođenje je njegov najopipljiviji izraz. Svake Subote posle toga, Izrael je trebalo da se podseća pravog stanja čovečanstva. Mi smo stvorenja koja su bila izgubljena, ali su nađena, koja su bila zarobljena, ali su oslobođena, koje je sačuvao Bog, a taj Bog ne samo da je oblikovao ljude sopstvenim rukama (1. Mojsijeva 2,7) već ih je i oslobodio „rukom krjepkom i mišicom podignutom“ (5. Mojsijeva 26,8).

Ostatak priče

Nije nikakvo čudo što je sotona toliko zainteresovan da uništi Subotu.* Umesto da budemo svesni svog stanja kao stvorenih bića kojima je potrebno spasenje, on nam došaptava da smo dovoljni sami sebi, da treba da gledamo na sebe kao na dovoljno pravedne ljude koji su sposobni da stoje nezavisno i samostalno. Večni znak stvaranja i spasenja postao je žarište kosmičke bitke između dobra i zla. Prošli vekovi, pa čak i milenijumi koji su bili svedoci često nasilnih sukoba u vezi sa Subotom,

podsećaju nas da to ipak nije dan kao svaki drugi, već da predstavlja samo središte Božje stvaralačke brige i spasonosnog delovanja.

I tako se sukob nastavlja. Brodići koji prevoze očajne ljude u potrazi za skloništem, zaštitom i slobodom nastaviće da se otiskuju prema pučini sve do dana kada će se Isus konačno vratiti. Zlo, patnja, razaranje i zlostavljanje ostaće sveprisutna valuta u ovom od greha obolelom svetu, u kome su stotine i milioni ljudi neprekidno u potrazi za sigurnošću i utočištem.

Pa ipak, svaka Subota nas podseća da smo Njegovi i da ovakav život, ispunjen patnjom i teškim radom, neće trajati zauvek. Onaj koji uvek vodi brigu o svojim stvorenjima (Jovan 5,17) jednog dana će učiniti kraj tome i pozvaće nas u svoj konačni odmor (Jevrejima 4): odmor od nas samih, od naših nejakih pokušaja da budemo pravedni i sveti, kao i odmor od bola i patnje koji izgledaju kao sastavni deo našeg postojanja. Tada ćemo zaista doživeti Njegovo subotno počivanje. Uskoro, veoma uskoro.

*Videti, na primer, Ellen G. White, *Manuscript Releases* (Silver Spring, Md.: Ellen G. White Estate, 1990), sveska 5, str. 88.

Džerald A. Klingbeil

služi kao pomoćnik urednika časopisa *Adventistički svet*. On se opušta svake Subote i sa nestrpljenjem očekuje naše prvo nebesko subotno okupljanje sa Isusom.

Subota

Milostivi Stvoritelj, nakon šest dana stvaranja, počnuo je u sedmi dan i ustanovio Subotu za sve ljude kao uspomenu na stvaranje. Četvrta zapovest Božjeg nepromenljivog zakona zahteva svetkovanje sedmog dana Subote kao dana za odmor, bogoslužjenje i službu koja je u skladu sa učenjem i delima Isusa Hrista, Gospodara Subote. Subota je dan prijatnog druženja sa Bogom i jednih sa drugima. Ona je simbol našeg otkupljenja u Hristu, znak našeg posvećenja, potvrda naše vernosti i predkus naše večne budućnosti u Božjem carstvu. Subota je Božji neprolazni znak večnog zaveta između Njega i Njegovog naroda. Radosno svetkovanje tog svetog vremena, od večeri do večeri, od zalaska sunca do zalaska sunca, predstavlja proslavu Božjih stvaralačkih i otkupiteljskih dela. (1. Mojsijeva 2,1-3; 2. Mojsijeva 20,8-11; 31,13-17; 3. Mojsijeva 23,32; 5. Mojsijeva 5,12-15; Isaija 56,5,6; 58,13,14; Jezekilj 20,12,20; Matej 12,1-12; Marko 1,32; Luka 4,16; Jevrejima 4,1-11)

Nije slučajno što su se na samom početku, kao i pri kraju Hristove ovozemaljske službe, venčanja našla u žiži onoga čemu je On želeo da pouči svoje sledbenike.

Prvo od njih, venčanje u Kani, predstavljalo je pouku o veri, uzdanju i poslušnosti – veri da Bog može da zadovolji potrebe, uzdanju da će On učiniti ono što je najbolje, i poslušnosti u sprovođenju Božjih uputstava – čak i onih koja naizgled nemaju smisla, kao što je zahtev slugama da sudove ispune vodom (videti Jovan 2,1-11) kada im je bilo potrebno neprevrelo vino.¹

Druga pouka je izuzetno uverljivo data jedne večeri kada su Isus i Njegovi učenici sedeli na Maslinskoj gori, odakle se pružao jasan pogled na brda i doline u okolini Jerusalema. Sunce je bilo upravo zašlo i nebo je bilo prošarano bojama sutona.

Posmatrajući taj prelepi prizor, grupa je uočila jednu jarko osvetljenu kuću. Začuli su smeh i zapazili 10 mladih žena obučenih u belo koje su držale upaljene lampe dok su stajale napolju. Bilo je jasno da se održava svadbena svečanost i da se očekuje dolazak mladoženje.

Isus posmatra taj dobro poznati, svečani prizor i koristi priliku da iznese važne pouke koje će Njegovi učenici čitati u vekovima koji dolaze.

Dobro znamo tu priču zapisanu u Mateju 25,1-13. Poznata pod nazivom „parabola o 10 devojaka“, ova priča govori o pet mudrih i pet ludih mladih žena koje su čekale da se mladoženja pojavi. Sve su one imale lampe, ali samo su mudre ponele dovoljno ulja koje je moglo da potraje čitavu noć.

Mudre devojke

Ova parabola je puna značenja, ali osvrnimo se na trenutak na važan posao koji su obavljale te mudre žene. Prvo, njihove lampe su bile upaljene i one su imale dovoljno ulja da održe taj plamen da gori i svetli, čak i u najmračnijem delu noći.

U Bibliji, ulje često predstavlja Svetog Duha (videti Zaharija 4,1-6). Pre nego što naša svetlost zasija, potrebno je da budemo ispunjeni naročitim uljem. U knjizi Pouke velikog Učitelja, Elen Vajt lepo objašnjava na koji način nas Sveti Duh priprema da svetlimo: „Tako i Hristovi sledbenici treba da svetle u tami ovoga sveta. Božja reč silom

Svetoga Duha postaje svetlost, kada kao preobražavajuća sila deluje u životu obraćenika. Usađujući u njihova srca načela Božje reči, Sveti Duh u ljudima razvija božanske osobine. Svetlost Njegove slave – Njegov karakter – treba da blista u životu Njegovih sledbenika. Na taj način oni treba da proslave Boga, da obasjaju put koji vodi ka Ženikovom domu, Božjem gradu, Jagnjetovoj svadbenoj večeri.“²

Danas je pogrešno razumevanje Boga i Njegovog karaktera obavilo ovaj svet tamom. Bog poziva svakog od nas da jasno svetlimo za Njega, ne zbog same svetlosti, već – kao što su to učinile mudre žene u ovoj paraboli – da osvetljavamo put drugima ka Mladoženji, Isusu, i ka Mladoženjinom domu koji se nalazi na nebu.

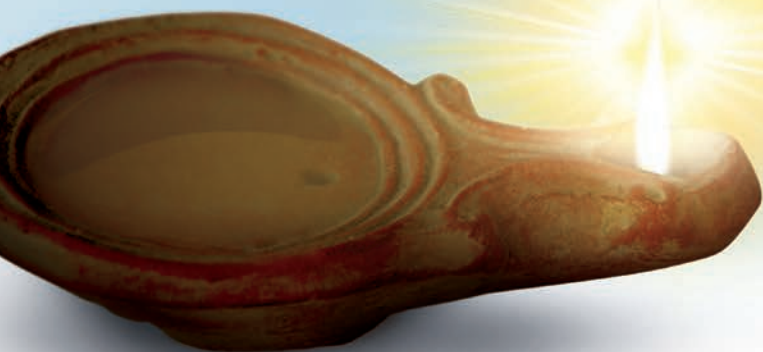
Kako da dopustimo svojoj svetlosti da zasija

Ali, kako da naša svetlost zasija? Rečeno nam je: „Stvarni rad imaće mnogo više uticaja od držanja propovedi. Mi moramo davati hranu gladnima, odevati neodevene, pružati zaklon beskućnicima. Pozvani smo da činimo i više od toga. Po-

Razagnajmo tamu

Neka vaša svetlost zablista

Ted Wilson

„Ne dopustite nikome da vam kaže da niste potrebni.“

trebe duše može da zadovolji jedino Hristova ljubav... Ima mnogo onih koje je napustila svaka nada. Vratite im Sunčevu svetlost! Mnogi su izgubili hrabrost. Uputite im ohrabrujuće reči! Molite se za njih! Ima onih kojima je neophodan hleb života. Čitajte im iz Božje reči! Mnoge duše zahvatila je bolest koju nijedan zemaljski lek ne može da ublaži, ni lekar da izleči. Molite se za te duše, dovedite ih Isusu!³

Prihvatite poziv

Prihvatimo taj Božji poziv lično i ozbiljno. Sami ne možemo učiniti ništa. Jedino kad se potpuno oslonimo na Boga za usmerenje i vođstvo, možemo da sledimo Njegov poziv. Hristos i Njegova pravednost moraju prožeti naš život.

Svet je utonuo u egzistencijalizam, i mnogi misle da je sve relativno. Ali nije! Postoje apsolutne vrednosti i one se nalaze u Božjoj reči. Isus nam kaže: „Evo ću doći brzo: Drži što imaš, da niko ne uzme vijenca tvojega“ (Otkrivenje 3,11).

Mi adventisti sedmog dana pozvani smo da budemo verni Bogu.

Raditi ruku podruku

Pozivam vas da se uključite u svakodnevne misionerske aktivnosti Crkve daleko više nego ikada ranije. Mi računamo na vas! Bog računa na vas! Evanđeoski rad je životna snaga crkve. Svi mi treba da se uključimo kroz lično svedočenje, rad u malim grupama, ili javni evangelizam u njegovim različitim oblicima. Pozivam vas da se uključite, čak i ako mislite da to neće uspeti u vašem okruženju. Prilagodite svoje metode, ali učinite taj korak. Pod Božjim

vođstvom, svaki napor koji činite da biste dosegli srca ljudi doneće plod.

Crkvene vođe i članovi crkve treba da rade ruku podruku kada je reč o misionerskim aktivnostima. Elen Vajt je pisala: „Božje delo na ovoj zemlji ne može se dovršiti sve dok se ljudi i žene, članovi naše Crkve, ne prihvate posla i ujedine svoje napore sa naporima propovednika i službenika Crkve.“⁴

Napravite preokret u svom načinu razmišljanja

Neka Sveti Duh iz osnova izmeni vaš način razmišljanja. Crkvenu misiju doseganja drugih obavljajte svakodnevno, blisko saradujući sa crkvenim vođama i pastorima. Neka svi učestvuju, bez izuzetka, svako neka bude misionar – prema inicijativi „totalna uključenost vernika“. Učinite nešto za Hrista i za druge. Ne dopustite nikome da vam kaže kako niste potrebni. Sveti Duh će vas osposobiti da budete nebeski glasnik koji će osvetliti svoje susedstvo. Probudjenje i reforma postaće nešto lično i stvarno.

„Prednost je svake duše da postane živi kanal preko koga će Bog izliti na svet blago svoje blagodati“, pisala je Elen Vajt. „Hristos ništa toliko ne želi koliko ljudska oruđa pomoću kojih će svetu predstaviti svoj karakter i svoj Duh... Celo nebo čeka na žive kanale preko kojih će sveto ulje donositi radost i blagoslov ljudskom srcu.“⁵

Isus nam upućuje izazov iznoseći sledeću istinu: „Žetve je mnogo, a poslenika malo. Molite se, dakle, Gospodaru od žetve da izvede poslenike na žetvu svoju.“ (Matej 9,37.38) A u Jakovu 1,25. savetuje nam se da budemo „tvorci djela“.

Na rubu večnosti

Nalazimo se na rubu večnosti. Isus zaista uskoro dolazi! Bog želi da radi u nama i preko nas. Ako je ikada postojalo vreme kada je trebalo da svetlimo za Isusa, onda je to sada (videti 1. Petrova 2,9)!

Rečeno nam je da „nama sad nisu potrebni učeni i rečiti govornici, već skromni, Hristu slični ljudi i žene koji su se od Isusa Nazarećanina naučili smernosti i poniznosti i koji će u Njegovoj sili izaći... da bi uputili poziv: 'Hajdete, jer je već sve gotovo' (Luka 14,17).“⁶

Isus uskoro dolazi! Podignite svoje svetiljke visoko i obasajte one koji su oko vas na praktičan način, ukazujući im na Onoga koji nas je spasao i obećao da će nas uskoro povesti kući! To je vaš posao i posao vaše crkve dok se u potpunosti oslanjate na Hrista – to je totalna uključenost vernika. To je naš posao, koji nam je nebo poverilo. Neka Bog vodi svakog od nas u narednim danima dok se budemo trudili da dosegemo svet za Hrista.

Ustani! Svetli se! Isus dolazi!

¹ Videti Elen G. Vajt, *Čeznja vekova*, str. 149 orig.

² Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 414 orig.

³ Isto, str. 417, 418 orig.

⁴ Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 9, p. 117.

⁵ E. G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 419 orig.

⁶ E. G. White, *Testimonies*, vol. 9, p. 36.

Ted Wilson

je predsednik Crkve adventista sedmog dana.

DEO 6: 1900–1915

Godine u Elmshejvenu

SLUŠKINJA GOSPODNJA u njenim „zlatnim godinama“

Pogled na život i zaveštanje Elen Vajt

Tim Poarije

Stigavši kući u Sjedinjene Države nakon devet godina službe u Australiji i na Novom Zelandu, Elen Vajt se verovatno nadala da će uživati u i te kako zaslužnim, mirnim penzionerskim danima. Bio je to septembar mesec 1900. godine i za samo nekoliko sedmica trebalo je da proslavi svoj sedamdeset treći rođendan. Međutim, u prvoj deceniji novog veka ona je morala da se pozabavi važnim izazovima koji su pretili crkvenoj strukturi, njenim glavnim institucijama i teološkim stubovima.

Organizaciona reforma

Nepunih šest meseci nakon svog povratka, pre nego što se sasvim privikla na svoj novi dom u Elmshejvenu u Kaliforniji, Elen Vajt se uputila u Batl Krik, Mičigen, na zasedanje Generalne konferencije održano 1901. godine. Krenula je nekoliko sedmica ranije kako bi posetila mesta u kojima se njen sin Edson bavio pionirskim obrazovno-vaspitnim radom među bivšim robovima. Zasedanje je zvanično počelo 2. aprila 1901, ali je već na preliminarnim sastancima postalo jasno da su neophodne krupne organizacione promene. Elen Vajt je znala da će izazovi biti ogromni. Poverila se delegatima: „Bila sam na mucu pre polaska iz Kalifornije. Nisam želela da dođem u Batl Krik. Plašila sam se da će me tereti koje ću morati da nosim koštati života“¹

Međutim, kada iz današnje perspektive gledamo unazad, prepoznajemo Božje neposredno vođstvo u organizacionim promenama ostvarenim prilikom zasedanja Generalne konferencije 1901, a dopunjenim na zasedanju 1903. godine, kada su se vođe Crkve odazvale njenim usrdnim pozivima na strukturnu reformu. Ona je kasnije uzbuđeno izjavila: „Ništa me u životu nije tako zaprepastilo kao zakret koji je nastao na tom sastanku. To nije naše delo. Bog je to učinio.“²

Institucionalna kriza

Za samo godinu dana crkva je u požarima izgubila dve od svojih nekoliko ključnih ustanova: širom sveta poznati sanatorijum u Batl Kriku (18. februara 1902) i zgradu izdavačke kuće „Review and Herald“ (30. decembra 1902). Elen Vajt je dobila uvid u pouke koje je trebalo izvući iz tih nesreća, što je ona povezivala sa gubitkom duhovne misije.³

Prema uputstvu Elen Vajt, vođe Crkve su se potrudile da izmeste sedište crkve iz Batl Krika i konačno su se smestili u Takoma Parku, nedaleko od centra Vašingtona, glavnog grada Sjedinjenih Država. Njenim zalaganjem na tom mestu otvoreni su nova škola i sanatorijum, koji su danas poznati kao Vašingtonski adventistički univerzitet i Vašingtonska adventistička bolnica.

Osim potrebe da se sanatorijumi osnivaju „u svim delovima sveta“⁴ na šta je više puta ukazivala, Elen Vajt je bila svesna koliko je važno, naročito nakon gubitka sanatorijuma u Batl Kriku, da Crkva obezbedi sopstvenu medicinsku obuku zasnovanu na veri. Uprkos velikom oklevanju crkvenih vođa kojima nije bilo jasno kako da izađu na kraj sa finansijskim obavezama, Elen Vajt ih je podsticala da odmah kupe zemljište u Loma Lindi u Kaliforniji. Kada je posetila to mesto u junu 1905. godine, ona je „više puta ponovila da ga je prepoznala upravo kao mesto koje je ugledala u viziji četiri godine ranije“⁵ Da je Bog

blagoslovio tu kupovinu, postalo je očigledno kada je, zahvaljujući neočekivanom prilivu sredstava, puna cena isplaćena za manje od šest meseci od prvobitne ponude.⁶ Kao što bi se moglo reći o brojnim crkvenim ustanovama, Univerzitet Loma Linda i njegov medicinski centar danas ne bi postojali da Bog nije vodio crkvu posredstvom svog glasnika.

Teološke opasnosti

Još dok je bila u Australiji, sedam meseci pre nego što je isplovila na brodu Moana da bi se vratila kući, Elen Vajt je pokazano da će „se pogrešne teorije i metodi iznositi na našim sastancima pod šatorima“⁷ Na istom zasedanju Generalne konferencije 1901. godine kada je pozvala na reorganizaciju, Elen Vajt je bila prinuđena da se suprotstavi fanatičnom perfekcionističkom učenju o posvećenju, poznatom kao „sveto telo“⁸ Među mnogim poučnim uputstvima, ona je tom prilikom iznela i ovaj nezaboravni biser: „Ne treba da se brinemo šta Hristos i Bog misle o nama, već šta Bog misli o Hristu, našoj Zameni.“⁹

Međutim, usledile su još veće opasnosti. Dolazilo je do sve većih razlika u shvatanjima između dr Džona Harvija Keloga – koji je zastupao zdravstveno delo crkve – i Crkve u celini. Prelomni trenutak u toj raspravi predstavljalo je izdavanje Kelogove knjige Živi hram (1903), sa idejama o Božjoj ličnosti koje su uznemirile vodeće ljude u Crkvi. Elen Vajt je shvatila da

„Tokom završnih godina svoje službe, Elen Vajt je sve češće naglašavala koliko je važno kako se članovi crkve odnose jedni prema drugima.“

Kelogova učenja vode ka istom fanatizmu sa kojim se već sretala u toku svoje rane službe 1844. godine, neposredno nakon Velikog razočaranja. Najodlučnijim rečima ona je odbacila njegove teorije, ali je ipak ulagala svesrdne napore da ga spase od te duhovne opasnosti.¹⁰

Jasno svedočanstvo Elen Vajt protiv panteističkih gledišta održalo je Crkvu na njenim biblijskim temeljima. Međutim, tokom narednih sedam godina privlačnost „nove svetlosti“ još dvaput je zapretila jedinstvenoj misiji Crkve – prvo preko učenja

„Po rodovima njihovim poznaćete ih“

Poziv na jedinstvo koji je Elen Vajt uputila i preusmerenje energije crkve na misiju, koje je zahvaljujući tome usledilo, u skladu je sa svrhom darova Duha, kako je to izneto u Efescima 4,11-16.

Tokom završnih godina svoje službe, Elen Vajt je sve češće naglašavala koliko je važno da se članovi crkve odnose jedni prema drugima sa pravom hrišćanskom učtivošću – počevši od doma – kao i na to da jedinstvo u Hristu znači, između ostalog, i uklo-

„Problemi će biti sve složeniji“, kazala im je, „ali mi koji verujemo u Boga treba da hrabrimo jedni druge. Ne spuštajmo zastavu, već je držimo visoko podignutu, gledajući na Onoga koji je Začetnik i Svršitelj naše vere... Ohrabrena sam i blagoslovena spoznajom da Bog Izraelov još uvek vodi svoj narod, i da će biti sa njim do samog kraja.“¹⁴

¹ Ellen G. White, in *General Conference Bulletin*, Apr. 12, 1901, p. 204.

² Isto, Apr. 25, 1901, str. 464.

³ Ellen G. White, *Testimonies for the Church* (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1948), vol. 8, pp. 97-103.

⁴ Isto, sveska 7, str. 51.

⁵ D. E. Robinson, *The Story of Our Health Message* (Nashville: Southern Pub. Assn., 1943), p. 350.

⁶ Richard A. Schaefer, *Legacy* (Legacy Pub. Assn., 2005), pp. 139-144; Arthur L. White, *Ellen G. White: The Later Elmshaven Years* (Washington, D.C.: Review and Herald, 1982), vol. 6, pp. 22-28.

⁷ Ellen G. White letter 132, 1900 (in *Selected Messages* [Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1958, 1980], book 2, p. 37).

⁸ Za pregled tog učenja i načina na koji ga Elen Vajt osporava videti E. G. White, *Selected Messages*, book 2, pp. 31-39; Arthur L. White, *Ellen G. White: The Early Elmshaven Years* (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1981), vol. 5, pp. 91-113; D. Fortin and J. Moon, *The Ellen G. White Encyclopedia* (Hagerstown, Md.: Review and Herald Pub. Assn., 2013), pp. 873, 874.

⁹ Ellen G. White, in *General Conference Bulletin*, Apr. 23, 1901, p. 420 (reprinted in *Selected Messages*, book 2, pp. 32, 33).

¹⁰ Videti A. L. White, *The Early Elmshaven Years*, vol. 5, pp. 280-306.

¹¹ O Belindžeru videti isto, str. 405-413, 425-428. O „svagdašnjoj žrtvi“ videti A. L. White, *The Later Elmshaven Years*, vol. 6, pp. 246-261, and D. Fortin and J. Moon, pp. 751-754.

¹² Ellen G. White manuscript 11, 1910, and letter 62, 1910 (*Selected Messages*, book 1, pp. 164-168).

¹³ Videti, na primer, E. G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 9, pp. 179-226.

¹⁴ Ellen G. White, in *General Conference Bulletin*, May 27, 1913, p. 164 (ponovljeno u *Selected Messages*, book 2, p. 406).

CENTRALNA BINA: Elen Vajt se obraća mnoštvu okupljenom u Loma Lindi 1906. godine.

A. F. Belindžera u vezi sa Hristovom službom u svetinji, a potom u vidu ostrašćene debate među istaknutim crkvenim vođama u pogledu značenja izraza koji se prevodi kao „svagdašnja žrtva“ u Danilu 8, 11. 12.¹¹

Iako je protiv učenja Keloga i Belindžera javno istupila i zauzela jasan stav, Elen Vajt se uzdržala od ulaska u diskusiju o „svagdašnjoj žrtvi“ kako bi podržala jedno od dva postojeća gledišta. Izjavila je da, za razliku od ranije pomenutih jeresi, „nema nikakva uputstva u vezi sa predmetom o kome se raspravlja“, osim da „ne treba preduzimati ništa čime bi se podsticala uznemirenost povodom tog pitanja“.¹²

niti barijere proizašle iz nacionalizma i rasizma.¹³

Između 1900. i njene smrti 16. jula 1915, Elen Vajt je objavila takva klasična dela kao što su *Vaspitanje* (1903) i *U potrazi za boljim životom* (1905), i dovršila seriju knjiga o Velikoj borbi. Objavila je i *Svedočanstva za crkvu*, sveske 6-9, između ostalih naslova, a redovno je pisala i članke za crkvene časopise.

U poslednjoj poruci upućenoj Generalnoj konferenciji u zasedanju – kojoj zbog svojih godina nije mogla da prisustvuje – Elen Vajt se osvrće na svoju povezanost sa Božjim narodom tokom prethodnih 70 godina.

Tim Poarije

je zamenik direktora zaostavštine Elen G. Vajt u Silver Springu, Merilend, Sjedinjene Države.

Priroda Sina

Kada se u Bibliji kaže za Isusa da je „Sin Božji“, na šta se zapravo misli?

Značenje tog Hristovog zvanja predmet je ozbiljne rasprave među hrišćanima.

Najosnovnije značenje podrazumeva da je utelovljeni Gospod rođen od device Marije i prozvan Sinom Božjim (Luka 1,32; 1. Jovanova 5,18). Nadam se da ću vas, iznoseći sopstveno shvatanje te teme, podstaći na dalje proučavanje.

1. Sin(ovi) Božji: U Starom zavetu izraz „sin(ovi)/deca Božja“ označava tri vrste osoba. Nebeska bića koja su se sastala sa Gospodom na nebeskom zboru nazvana su „sinovi Božji“ (O Jovu 1,6; 2,1). Rečeno je, isto tako, da u trenutku stvaranja sveta „svi sinovi Božji klikovahu“ (O Jovu 38,7). Za Božji narod se kaže: „Vi ste sinovi Gospoda Boga svojega“ (5. Mojsijeva 14,1; videti i Osija 2,1; Isaija 45,11). Oni su postali Božja deca na osnovu stvaranja i otkupljenja (2. Mojsijeva 4,22.23). Konačno, izraelski car je proglašen sinom Božjim (npr. 2. Samuilova 7,14). Bog je pomazao cara kao svog „prvenca“ (Psalam 89,27; uporediti sa Psalmom 2,7). U svim tim slučajevima reč „sin“ je upotrebljena figurativno. Nebeska bića su Božji sinovi na osnovu stvaranja, pripadnici Božjeg naroda su Božja deca na osnovu stvaranja i otkupljenja, a car postaje Božji sin svojim ustoličenjem. U Bibliji Bog nema decu koja su na svet došla prirodnim začecem i rađanjem.

2. Hristos kao Božji Sin od večnih vremena: Hristos je večni Božji Sin. Pavle je pisao da „kad se navrší vrijeme, posla Bog Sina svojega (Jedinorodnoga), koji je rođen od žene“ (Galatima 4,4). Hristos je bio Sin Božji pre nego što je rođen od žene. Kroz svog prepostojecég Sina Bog „svijet stvorí“ (Jevrejima 1,2). Međutim, Hristos kao sin je jedinstven. Vernici se duhovno rađaju od Boga kao Božja deca, ali Sin nikad nije opisan kao neko ko je duhovno rođen od Boga. On potiče neposredno od Oca (Jovan 16,28). On ima život po sebi i On je jedno sa Ocem u volji (Jovan 14,31; 15,10), karakteru (Jovan 14,8-11), namerama (Jovan 15,16; 16,15; 17,4-8) i prirodi (Jovan 8,58). Pa ipak, On je zasebna ličnost. Radi se o metaforičkoj upotrebi reči „sin“.

3. Metaforičko značenje: Našoj ljudskoj prirodi slika deteta prenosi neke očigledne ideje. Prvo, ona ukazuje da je dete iste prirode kao i njegovi roditelji – oni su ljudska bića. Kada se za Hrista kaže da je „Sin Božji“, to nam govori da je On, kao i Otac, božansko biće (Jovan 5,18). Drugo, dete je različita osoba u odnosu na svoje roditelje. Metafora sina znači da su Hristos i Otac, iako imaju istu prirodu, zapravo zasebne ličnosti, što ukazuje na pluralitet ličnosti u Božanstvu. Treće, odnos između roditelja i dece je poseban. Njihova veza je praktično neraskidiva. Zato je ta metafora dobar simbol dubokog jedinstva koje postoji među članovima Božanstva (Jovan 17,5). Četvrto, ljudsko dete dolazi na svet preko svojih roditelja, putem prirodnog rođenja. U slučaju Božanstva, međutim, Sin je potekao od Oca, ne kao neka božanska emanacija, niti putem prirodnog rođenja, već da bi obavio delo stvaranja i otkupljenja (Jovan 8,42; 16,28). Biblija ne podržava shvatanje o večnom rađanju Sina od Oca. Sin je potekao od Oca, ali Otac Ga nije stvorio. Peto, slika oca i sina ne može se doslovno primeniti na božanski odnos Oca i Sina unutar Božanstva. Sin nije Očev prirodni, doslovni Sin. Dete rođeno prirodnim putem ima početak, dok je Sin unutar Božanstva večan. Izraz „sin“ koristi se metaforički kada je reč o Božanstvu. On sadrži ideje o različitim ličnostima unutar Božanstva i o istovetnosti njihove prirode u kontekstu večnog odnosa punog ljubavi.

Elen Vajt je pisala: „Gospod Isus Hristos, uzvišeni Sin Božji, postojao je od večnosti kao zasebna ličnost, a ipak je jedno sa Ocem.“* Ta izjava zaokružuje glavnu svrhu pomenute metafore.

* Ellen G. White, *Selected Messages* (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1958, 1980), book 1, p. 247.

Pre penzionisanja Angel Manuel Rodrigéz bio je direktor Biblijskog istraživačkog instituta pri Generalnoj konferenciji.